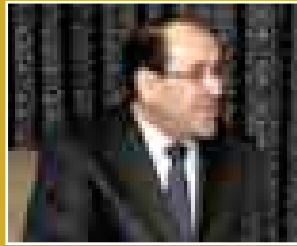

مالکی ۲ سال دیگر
فرصت دارد
برای احیای اقتصاد
فروپاشیده کشورش
تلاش کند

فرصت کوتاه نوری مالکی برای هدف بزرگ

بازسازی قدرت

فرهاد فرجاد

از زمانی که با امضای نوری مالکی پای حکم دادگاه عالی جنایی عراق، طناب دار بر گردن صدام حسین آویخته شد تا امروز که نخست‌وزیر عراق سرخوش از پیروزی «ائتلاف دولت قانون» در انتخابات شوراهای استانی و تصویب پیش‌نویس توافق‌نامه امنیتی با آمریکا جایگاه خود را مستحکم‌تر از همیشه می‌یابد، بیش از ۲ سال گذشته است.

آن زمان که در تصاویر تلویزیونی و اینترنت جهانیان دیدند و شنیدند که در لحظه اعدام صدام از حاضران در صحنه فریاد «زنده باد مقتدی» بلند شد، هیچ‌کس گمان نمی‌برد که ۲ سال بعد، زمینه برای ائتلاف و همکاری دولت و صدری‌ها فراهم شود. این بدگمانی به تنش‌هایی بین مقتدی صدر و دولت و فعالیت‌های مسلحانه‌ای استناد داشت که به این جریان تندرو شیعه منسوب بود اما نوری مالکی که خود سال‌ها از رهبران جنبش شیعه علیه صدام حسین بوده و در این راه تبعید خودخواسته به اردن، سوریه و ایران را پذیرا شده، سرانجام موافقت کرد که برای اداره استان‌های جنوبی عراق، با مقتدی صدر وارد مذاکره شود. شرایط این نزدیکی زمانی فراهم آمد که صدری‌ها و ائتلاف مالکی بیشتر کرسی‌ها را در انتخابات شوراهای استانی کسب کردند.

وی پس از آنکه در هشتم ژوئن ۲۰۰۶ با غرور مقابل دوربین رسانه‌ها قرار گرفت و خبر کشته شدن ابومصعب الزرقاوی - رهبر شماره یک القاعده در عراق - را اعلام کرد، کمتر فرصت یافت تا رویداد و تحولی را به نفع خود مصادره کند.

افزایش دهشتناک عملیات تروریستی، رشد تصاعدی آمار تلفات نظامی و غیرنظامی در درگیری‌های طایفه‌ای و در مقطعی، تنش‌های لفظی مالکی با جورج بوش، همگی نشان از تزلزل جایگاه او و احتمال توقف حمایت‌های واشنگتن از دولت عراق داشت.

اما از تابستان ۲۰۰۸ بود که رفته‌رفته نتیجه دادن سرمایه‌گذاری‌های آموزشی روی نیروهای امنیتی عراق از یک سو و افزایش نیروهای آمریکایی از سوی دیگر، اوضاع را به نفع امنیت عراق تغییر داد و به مالکی مجالی دوباره بخشید تا به دوره بازسازی موقعیت خود بیندیشد.

اواسط اسفندماه بود که اعضای بلندپایه حزب الدعوه به رهبری مالکی اعلام کردند که توافق بین صدری‌ها و ائتلاف به مراحل پایانی خود نزدیک شده و ائتلاف بین دو گروه، اکثریت کرسی‌ها را در استان‌های بصره، بغداد، میسان، واسط و ذی‌قار به طرفین می‌دهد و هر دو طرف می‌توانند به نیمی از کرسی‌های شوراهای استانی در کربلا، نجف و القادسیه دست یابند. به این ترتیب فصل جدیدی از دوران نخست‌وزیری پیش‌روی مالکی گشوده شده است.

اماز تابستان ۲۰۰۸ بود که رفته‌رفته نتیجه دادن سرمایه‌گذاری‌های آموزشی روی نیروهای امنیتی عراق از یک سو و افزایش نیروهای آمریکایی از سوی دیگر، اوضاع را به نفع امنیت عراق تغییر داد و به مالکی مجالی دوباره بخشید تا به دوره بازسازی موقعیت خود بیندیشد.

مالکی ۵۸ ساله که در سال ۲۰۰۶ قدرت را از دولت انتقالی عراق تحویل گرفت و تا سال ۲۰۱۰ در سمت نخست‌وزیری باقی خواهد ماند، حال یکی

مالکی ۲ سال دیگر فرصت دارد تا برای احیای اقتصاد فروپاشیده کشورش تلاش کند؛ و نام خود را در تاریخ سرزمین بین‌النهرین به نیکی ثبت نماید. ■■■